

dermed forbedre koncernens ansvarlige kapital og solvensprocenten uden, at koncernens solvens reelt forbedres.

Bestemmelsen gælder kun for de koncerner, som er omfattet af 1. pkt. Kapital indskudt i et af de i 1. pkt. nævnte virksomheder af en modervirksomhed, der ikke selv er en finansiel holdingvirksomhed eller et pengeinstitut, skal således ikke fratrækkes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital. Hvis en produktionsvirksomhed ejer en finansiel virksomhed, vil kapital indskudt af modervirksomheden ikke skulle fratrækkes ved opgørelsen af koncernens ansvarlige kapital.

I stk. 2 foreslås, at i koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkredit holdingvirksomhed, finder realkreditlovens §§ 53-53 e anvendelse på holdingvirksomheden og koncernen.

Med lovforslaget videreføres § 77, stk. 10, i realkreditloven, som gennemfører EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1.

Baggrunden for at indføre stk. 2 er primært at sikre, at koncerner, hvor modervirksomheden er en realkredit holdingvirksomhed, fortsat kan medregne seriereservefonde, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagere, ved beregning af kernekapitalen, jf. realkreditlovens § 53 b, stk. 1, og fortsat i et vist omfang kan medregne seriereservefonde ved beregning af supplerende kapital, jf. realkreditlovens § 53 c, stk. 1.

I stk. 3 foreslås, at i koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmægler holdingvirksomhed, finder §§ 16 og 17 i lov om fondsmæglerselskaber anvendelse for holdingvirksomheden og koncerner.

Med lovforslaget videreføres § 23 i lov om fondsmæglerselskaber, som gennemfører EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1.

Da fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab udelukkende kunne bestå af fondsmæglerselskaber.

Til § 37

Stk. 1 er en videreførelse af bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9. Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at bank- og sparekasselovens §§ 23-25, 27 og 28 finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitut holdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 36, stk. 1.

Med forslaget finder bestemmelserne i bank- og sparekasselovens § 23 om store engagementer, § 24 om aktiebesiddelse, § 25 om fast ejendom, § 27 om lån til personer med afgørende indflydelse på pengeinstitut (koncernen) og § 28 om likviditet anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitut holdingvirksomhed.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, er det i stk. 1, 2. pkt. præciseret, at det er pengeinstituttet henholdsvis pengeinstitut holdingvirksomhedens bestyrelse, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den »øverste« modervirksomhed som moder. Hvis for eksempel en koncern, hvor et pengeinstitut er modervirksomhed, overholder bestemmelser om store engagementer m.v., stilles der ikke krav om, at underkoncernen, hvor et datterpengeinstitut er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog bestemme, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau, jf. § 37, stk. 2.

Det foreslås i stk. 1, 3. pkt., at kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, fradrages i den ansvarlige kapital for koncernen.

Bestemmelsen svarer til forslagets § 36, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det foreslås i stk. 2, som er en videreførelse af bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 12, at Finanstilsynet kan bestemme, at kravene om solvens m.v. finder anvendelse i andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte, hvor et pengeinstitut alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

Bestemmelsen skal hindre, at der sker omgæelser af reglerne om konsolidering. Bestemmelsen kan anvendes i tilfælde, hvor en flerhed af pengeinstitutter, som ikke er koncernforbundne, driver et kredit- eller finansieringsinstitut i fællesskab, men hvor det enkelte pengeinstituts besiddelse ikke er en kapitalinteresse i henhold til § 41. Bestemmelsen kan også anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed, der besiddes af pengeinstitutter i fællesskab, ikke skal pro rata-konsolideres, fordi der ikke er tale om et kredit- eller finansieringsinstitut. Bestemmelsen kan endvidere anvendes til at kræve delkonsolidering i finansielle koncerner, jf. bemærkningerne til stk. 1.